

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
2105-13

meddelad i Stockholm den 4 december 2013

KLAGANDE

Varvsholmens Trygghets- och Vårdbostäder AB, 556845-6270

Ombud: AA
Skeppsbron Skatt AB
Skeppsbron 20
111 30 Stockholm

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Skatterättsnämndens beslut den 6 februari 2013 i ärende dnr 7-12/I, se bilaga (här borttagen)

SAKEN

Förhandsbesked angående mervärdesskatt

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår yrkandet om att inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen.

Högsta förvaltningsdomstolen fastställer Skatterättsnämndens förhandsbesked.

Dok.Id 142049

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

YRKANDEN M.M.

Varvsholmens Trygghets- och Vårdbostäder AB yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ändrar förhandsbeskedet och förklarar att lokaluthyrningen omfattas av skatteplikt samt att en tillämpning av avdragsförbudet rörande stadigvarande bostad inte kan komma att aktualiseras. Bolaget yrkar vidare att förhandsavgörande ska inhämtas från EU-domstolen avseende avdragsförbudets förenlighet med EU-rättsliga principer.

Bolaget anför bl.a. följande. Vårdboendet utgör en mycket resurskrävande form av socialt bistånd enligt socialtjänstlagen (2001:453) då omsorgsverksamheten primärt avser vårdtagare som befinner sig i livets slutskede. Lokalerna består av enskilda utrymmen för vårdtagarna respektive vårdpersonalen och gemensamma utrymmen. Vårdpersonalen har full och oinskränkt tillgång till hela den yta som används i och för verksamheten. För det fall den uppfattning som företräds av Skatterättsnämndens majoritet är korrekt uppkommer ett avdragsförbud avseende stadigvarande bostad ”insprängd” i den bedrivna sociala omsorgsverksamheten. Även om syftet med avdragsförbudet är att begränsa rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt på privata levnadskostnader blir effekten synnerligen märklig i detta fall.

Skatteverket bestrider bifall till överklagandet och anser att Skatterättsnämndens förhandsbesked ska fastställas. Skatteverket anför bl.a. följande. Vårdrummen kommer att användas av vårdtagarna som stadigvarande bostad även om det i vissa fall kan bli kortvarigt. Rummen är utformade och utrustade samt kommer att användas av vårdtagarna på ett sätt som inte på något avgörande vis skiljer sig från vad som gäller för bostäder på den allmänna bostadsmarknaden. Att det ges

vård i bostaden hindrar inte att vårdtagaren använder den som stadigvarande bostad.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Av bolagets ansökan om förhandsbesked framgår att det planerade vårdboendet är avsett för vårdtagare med ett mycket omfattande vårdbehov, vilka beviljas detta boende som socialt bistånd med stöd av socialtjänstlagen. Verksamheten uppges i stor utsträckning vara inriktad på vård i livets slutskede. Vistelsetiden för de vårdboende beräknas dock uppgå till i genomsnitt två år.

I målet aktualiseras frågan om uthyrningen av de lokaler som är avsedda att användas som boenderum utgör sådan upplåtelse av rätt till fastighet som, efter ansökan och särskilt beslut, är skattepliktig enligt reglerna i 3 kap. 3 § andra stycket jämfört med 9 kap. 1 § första stycket mervärdesskattelagen (1994:200), ML. EU-domstolen har redan tolkat de bestämmelser i EU-rätten som avser medlemsstaternas möjligheter att medge beskattningsbara personer valfrihet i beskattningen vid utarrendering och uthyrning av fast egendom (se bl.a. mål C-246/04 Turn- und Sportunion Waldburg). Det saknas därför anledning att inhämta förhandsavgörande med anknytning till skattepliktsfrågan. Frågor om tolkning av EU-rätten och det svenska avdragsförbudet avseende stadigvarande bostad kan aktualiseras först om uthyrningen är skattepliktig.

I sak delar Högsta förvaltningsdomstolen Skatterättsnämndens bedömning att bolagets uthyrning av lokaler avsedda att användas som boenderum utgör sådan uthyrning av stadigvarande bostad som enligt 3 kap. 3 § andra stycket ML inte omfattas av skatteplikt. Då bolagets verksamhet i den delen således inte medför

Mål nr
2105-13

skattskyldighet följer redan av de allmänna reglerna i 8 kap. 3 § att avdrag för den ingående skatten inte får göras.

I avgörandet har deltagit justitieråden Gustaf Sandström, Nils Dexe,
Lennart Hamberg, Margit Knutsson och Elisabeth Rynning.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Alf Engsbråten.